

Eesti Käsipalliliit  
Pressiteade  
09.12.2009

Eesti Käsipalliliit tutvustab: Risto Lepp, Dener Jaanimaa, Valdar Noodla

Eesti Käsipalliliit jätkab välismaal mängivate Eesti koondislaste tutvustamist. Seekord on vaatluse all Risto Lepa, Dener Jaanimaa ja Valdar Noodla tegemised.

Risto Lepp ihkab jõuda Saksamaa 1. Bundesligasse

Eesti käsipallikoondise mängujuht Risto Lepp lõi suvel käed Saksamaa esiliigasse kuuluva klubiga Bernburgi Anhalt, kust loodab tulevikus pääseda aste kõrgemale ehk 1. Bundesligasse.

Paraku pole eestlase hooaeg Magdeburgi ja Halle lähedal asuvas renessansiaegses väikelinnas Bernburgis seni kuigi edukalt kulgenud, sest alles hiljuti pääseti turniiritabelis punase laterna rollist. „Hooaeg algas meil hästi karikasarjas ja liigas,“ meenutas Lepp. „Sellele aga järgnes mõõn. Vahepeal langesime lausa viimasele kohale, kuid siis saime kolmest mängust kaks võitu, mis leevendas meie olukorda. Tõsi, klubi eelarve on suhteliselt väike ning väravavaht ja paremäär võitlevad vigastustega. Kuigi meeskond oli ka mullu tabeli teises pooles, siis ei uskunud ma sinna minnes, et meil hakkab nii halvasti minema. Igatahes ambitsioonid tundusid suuremad.“

Meeskonna resultatiivseim mängija Lepp tunnistas, et hooaeg on tal endalgi kulgenud tõusude ja mõõnadega. „Tegin praktiliselt kogu suve trenni, et olla juulis ja augustis testidel heas vormis,“ rääkis Lepp. „Lepingu ma ka sain, ent pidin sellega lõivu maksma. Hooaja hakul olin heas hoos, kuid vahepeal läks vormikõver alla, eriti füüsilise poolel. Kuigi mänguaega olen saanud igas kohtumises 50-55 minutit, jääb kohati rünnakusärtsust puudu. Aga Saksamaa liiga on ju maailmas kõige tempokam.“

Lepal on Saksamaal väljakul samad kohustused mis Eestiski. „Pean mängu käima tõmbama, lisaks olen päris korralikult skoori teinud,“ sõnas Lepp. „Kaks aastat tagasi Hispaanias mängides põrkusin suurte meeste vastu. Kuna olen kasvult lühike, siis mu trumbiks on kiirus. Seetõttu istub mulle Saksamaa liiga rohkem.“

Kuigi Bernburg ei mängi koduliigas just esimest viulit, näeb Lepp endas arengut. „Siin on treeningkoormus suur. Pidevalt on tunne, nagu oleksin laagris ja seega on mu vastupidavus tunduvalt paranenud,“ kirjeldas ta. „Edasiminekut näen ka koostöös joonemängijaga, kes meil on 2002. aasta Meistrite liiga võitja Magdeburgi rivistusest. Ehk on sellest kasu koondises Marius Lepa kõrval tegutsedes.“

Risto Lepa unistuseks on kunagi pääseda kõrgeimasse ehk 1. Bundesligasse ning selle nimel näeb ta kõvasti vaeva. „Teen trenni ja õpin iga päev usinalt saksa keelt,“ lausus mängujuht. „Ühesõnaga töötan Bundesliga nimel.“

Dener Jaanimaa käib Riho-Bruno Bramanise jälgedes

Eesti käsipallikoondise liikmetest on välismaal mängivatest meestest noorim Dener Jaanimaa, kellel vanust 20 eluaastat. Tallinna Käsipallikooli ja Chocolate Boysi kaudu maailma avastama läinud paremsisemine Jaanimaa käib Riho-Bruno Bramanise jälgedes ja mängib hetkel Rootsi kõrgliigas Lindesbergis.

Juuniorieas Jaanimaa jaoks on tegemist esimese välisklubiga ning seetõttu ei osanud ta enne Rootsi siirdumist uuest väljakutsest midagi oodata. „Mul puudus ettekujutus sealsest tasemest,“ tunnistas Jaanimaa. „Kohanemine kulgeski natuke vaevaliselt, sest Rootsis on treeningud võrreldes Eestiga teistsugused. Kohe pannakse peale kõva mahv ja trenn ise võib kesta kolm tundi. Seega polnud ime, et esimestel nädalatel oli mul juba soojendusel võhm väljas. Omajagu mängis nigelas füüsilises ettevalmistuses rolli see, et osalesin suvel kuni 21-aastaste MM-i finaalturniiril Egiptuses ega saanud sel ajal üldfüüsilist põhja laduda.“

Lõuna-Rootsis Örebro lähistel asuv Lindesberg on käsipallilinn. Ligi 10 000 elanikuga asulas külastab LIF Lindesbergi nime kandva klubi igat mängu umbes 2000 silmapaari. Meeskond kuulub juba viimased paar aastat liiga keskmike hulka ja Jaanimaa arust on see õige koht järgmise sammu astumiseks. „Kui Eestis on kolm head ja võrdset klubi, siis Rootsi kõrgliiga paistab silma oma ühtluse poolest,“ analüüsis noor mängumees. „Tegutsen siin peamiselt ründes ja minult oodatakse eelkõige väravaid. Kohati pean isegi rohkem peale viskama kui tahaksin. Alguses pääsesin küll vähe platsile, kuid nüüd on treenerite usaldus minu vastu suurenenud. Arvan, et mul kulub siin liigaga kohanemiseks paar aastat, siis saab edasi vaadata,“ lisas tänavu keskmiselt kaks väravat mängus visanud eestlane.

Jaanimaa meelest ei tasu Rootsi ja Eesti liigat omavahel võrrelda. „Rootsis pannakse kohe kõva tempo peale,“ lahkas ta. „Lisaks harrastatakse siin tehnilist käsipalli.“

Valdar Noodla hindab kõrgelt Cocks'i töömoraali

Eesti käsipallikoondise mängujuht Valdar Noodla on seni viimane täiendus Soome „eestlaste“ klubile Riihimäki Cocks. Lisaks endisele šokolaadipoisile pallivad Raivo Laastu juhendatavas Cocks'is ka Kristo Järve ja Antti Rogenbaum.

Kuna Noodlat ootas eelmise kolme aasta Soome meistris Cocks'is ees mitu eestlast, siis kulges mehel uudse klubisse sisseelamine suhteliselt vaevatult. „Eks alguses oli ikka natuke raske, kuid üldjoontes läks kõik täiesti normaalselt,“ meenutas Noodla, kellele Cocks on esimene välisklubi. „Mina olen siin igatahes rahul.“

Mullu kohtusid Noodla praegune tööandja Cocks ja mehe eelmine klubi Chocolate Boys omavahel Balti liigas. Põhiturniiril võitsid mõlemad mängud soomlased, kuid märksa tähtsamal veerandfinaalis jäid peale eestlased, kes said lõpuks teise koha. „Chocolate Boys ja Cocks on võrdset tasemel meeskonnad,“ analüüsis Noodla. „Üldiselt on kolm Eesti klubi Soome omadest pisut üle, kuid meie keskmine tase jääb põhjanaabritele alla.“

Siiski usub Noodla, et Soome kõrgliiga on piisavalt kõva sari, et mängida Eesti koondises. „Tase ja tahtmine on Riihimäel hea, teeme kaks korda päevas trenni. Selles mõttes on Cocks võrreldes Eesti klubidega märksa professionaalsem,“ kõrvutas Noodla Soome lahe mõlemal kaldal asetsevaid klubisid. „Jagan Cocks'is mänguaega teise välismaalasega, kuid väljakul saan olla piisavalt. Õnneks pole ka haigused ja vigastused mind seganud.“

EKL-i pressiteenistus